Ч. 275. Четвер 19 (6) грудня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Ради державної. — Міжнародне положенє. — Мирові переговори.

В часі дальших нарад вчерашного засіданя палати послів відкинено всї внесеня ческих радикалів і великою більшостию голосів ухвалено розпочати друге читане закона о военних повинностях. В дискусві забирали голос між иншими пп. Ліберман, Ґрос, Штайнгавс і міністер оборони краєвої ґен. Ґеорґі. Відтак розпочали словінські посли і чеські радикали обструкцию. Вечером о год. 7 почав промовляти п. Фресль і о год. 2 в ночи ще говорив. Богато послів позасипляло в салях клюбових і комісийних.

Комісия буджетова радила вчера цілу ніч. Між нашими Словінець, п. Ґостінчар промавляв поверх 13 годин. Як кажуть, правительство зажде ще до пятниці, чи не удасть ся довести в палаті до правильних нарад. В противнім случаю буде палата замкнена і правительство видасть потрібні єму закони на підставі §. 14.

Конференция провідників клюбів згодила ся, аби по полагодженю закона о войскових повинностях полагоджено справи посольскої ненарушимости, предложенє о реґуляміні, службову прагматику і буджетову провізорию. Президент заявив, що предложить палатї, аби по дрібну дискусию над войсковими повинностями перевела в двох ґрупах. Повні засіданя будуть відбувати ся кождого дня а на случай потреби і в суботу.

В розмові з членом палати панів Чедіком і бар. Фуксом заявив цісар, що заграничні відносини тепер поліпшили ся. Віденьский дописуватель „Narodni-х List-ів“ доносить, що урядові віденьскі круги характеризують нинї заграничне положенє одним словом: мир.

На поліпшенє межинародного положеня вказує виїзд німецкого амбасадора в Петербурзї Пурталеса на кількатиждневу відпустку і виїзд міністра війни Сухомлінова також на довший час. Редактор „Temps-а“ розмовляв з представителем собранія Даневом, який признав на основі конференциї з Поанкарем, що Франция всіми силами стремить до удержаня европейского мира. Данев, заявив, що Болгари будуть домагати ся Адриянополя і коли би Туреччина на се не згодила ся, війна на ново зачне ся. В азийскій справі і в справі еґейских островів сказав Данев що коли держави повідомлять переспраляючі сторони про своє становище в обох тих справах, тоді певно Болгария примінять ся до домагань Европи. Солідарність балканьских держав буде задержана. Коли би однак держави не піднесли в тих справах ніяких домагань, тоді Болгари попруть своїх союзників.

Балканьскі держави будуть домагати ся також военного відшкодованя від Туреччини.

Італіяньска „Tribuna“ пише з нагоди отвореня мирової конференциї в Льондонї: Дипльоматична ситуация представляє ся користно для мирового розвязаня біжучих питань. Для приготовленя тої ситуациї Італія немало причинила ся завдяки своїм щирим відносинам з союзниками і иншими державами, як також із-за умірковавого становища і Австро-Угорщина, котра в усїх квестиях виявила готовість до як найдальше ідучих уступок, причім оставала при засадї недопускати до територияльних добичий Сербії над Адрийским морем. „Tribuna“ заявляє дальше, що відомости часописий про ріжницю думок між Австро-Угорщиною і Італїєю в справі признаня Сербії економічного приступу до моря не суть правдиві, оба краї щодо сути річи цілком згідні. Віденьске правительство виявило найбільшу готовість, щоби Італія і Австро-Угорщина обговорили спільно справу Альбанії.

Norddeutsche Allgemeine Zeitung пише: Протягом нинїшного тиждня розпічне ся конференция амбасадорів, з котрою лучать ся загальні надії і котра буде мати визначні мирові тенденциї. Успіх конференциї буде завистїти від степеня довіря, яке великі держави виявлять собі взаїмно. Можемо лише висказати жаль, що

4)

По балканьскім півострові.

(Образки з подорожий — після Г. Реннера, В. Ґаінборґа і др. зладив К. В.)

(Дальше).

Коли зимою бора свище понад голими вершками Велебіта і Дінарских Альп, коли сніговиця засипле стежки і дороги, коли вовки гнані голодом зачнуть крутити ся коло людских осель, тоді сидить Морляк в своїй хатї зліпленій з каміня, в котрій єсть лиш одна велика комната для людий і зьвірят, мерзне і голодує, бо живо в горах буває скупе; дохід з продажи овець і кіз мусить покривати потреби удержаня, а що продаж мало приносить, то при підлоті дальматиньских гірняків розуміє ся само собою. Тут нема таких великих стад як в богатих в ліси і траву краях альпейских, тут вже кілька штук худоби значить богатство, а того уважають за щасливого, хто через цілий рік має подостатком малая або кукурудзяного хліба.

При такім житю повнім небезпечности і нужди єсть Морляк чоловіком забобонним. Він вірить в вовкулаки і опирі, боїть ся відьми Мори, злий дух Мачіч не дає єму спокою, отже єму потреба гроший, щоби собі купив „запис“, кусник записаного або задрукованого паперу, котрий має хоронити єго від всего злого.

Але крім злих духів є у Морляків щей добрі духи, а до тих належить Віла, себ то наша Русалка. Як у нашого народу Русалки, так у Морляків Віля перебувають всюди між скалами і корчами, в потоках і ріках. Віла то добродійна богиня, котра в одежі невинности красує ся вічною молодостию, лице єї яснїє красою, єї віддих то запах сьвіжих рож, а єї спів очаровує. Ласкою своєю ущасливляють Віли хороших молодців, стережуть від нещастя невинні дїти, остерігають героїв перед грозячою їм небезпечностию і засланяють їх в бою. Они збирають ся коло чистих жерел і потоків на цьвітистих луках і в тїнистих гаях, а щасливе то село, що має свою Вілу. Оттак то житє сих бідних людий повне поезиї, яка пробиває ся і в їх піснях.

Задар то урядничє місто Дальматиї. Тут радить дальматиньский сойм, а наради в нїм відбувають ся по італїяньски, та й улиці міста виписані всї по італїяньски. Найбільший рух буває тут вечером на площи званій Піяцца деї Сіньорі (Piazza dei Signori), котра як всї площі над Адрийским морем нагадує площу сьв. Марка у Венеції. Тут при звуках войскової музики збирають ся перед центральною каварнею офіцири і урядники зі своїми дамами, ну та й балакають то о політиці то о справах громадских, о сплетнях та о моді, а вже найбільше о кораблях, що сюди припливають або звідси відпливають.

*

Ніколи в цїлім моїм житю не було би менї й приснило ся, що одного вечера страшно змучений і знеохочений до крайности, положу ся спати, а на другий день веселий пробуджу ся в цісарскій палатї. А так стало ся менї одного разу і то в Сплїтї (Spalato), де я прибув о півночи кораблем, котрий буря сюди загнала, а де не було вже отвертої анї одної господи і я остаточно рад був, що жінка одного урядника портового приймила мене до свого помешканя.

Я спав, як то звичайно спить ся по кількадневній їздї по мори підчас бурї: ліжко зачало зі мною гойдати ся, в одній хвили запало ся десь ніби під поміст а відтак підняло ся знов в гору аж ніби під стелю. В голові почув я кілька шруб корабельних, в ушах гуділи корабельні парові шруби а в жолудку кидали ся морскі змиї; але впрочім був я зовсїм здоровий... Наконець рано море вже успокоїло ся, филї перестали здоймати ся. Матерац з морскої трави плив щораз спокійнїйше, колдра мов би ратунковий пояс обвинула ся менї довкола шиї а ноги відкриті закостенїли і нїби шукали землї під собою. — Наконець я отворив очи і аж тепер не знав, де я находжу ся. Може остаточно аж на днї моря! Одним скоком схопив ся я з постелї і побіг до вікна; потиснув і оно отворило ся. Голова моя була запаморочена —

визначні французскі часописи з Temps-ом на чолі також і в сій хвили продовжають акцию підюджуваня против Німеччини і підсувають її тенденцию, немов би она перла Туреччину до дальшої війни. Се поведенє французских часописий, в хвили, коли держави забирають ся до мирових конференций, збуджує великі побоюваня. Хто в тім случаю каламутить мир, можна переконати ся, коли во ьме ся в руки одну з тих часописий.

В понеділок о 12 год. в полудне отворено сьвяточно мирові переговори. На годину перед отворенєм переговорів зібрало ся коло 100 дневникарів і фотоґрафів. Для нарад призначено кілька саль в палаті сьв. Якова. В салі переговорів поставлено на столах історичні каламарі, які справив був король Кароль II. для своєї тайної ради. На двох стінах розвішено мапи балканьских країв, яких границї мають тепер змінити ся. На улици перед палатою заряджено средства обережности, щоби до палати не допустити непокликаних осіб. Перші прибули турецкі посли, а за ними в кількаминутових відступах відпоручники инших балканьских держав, послідні прибули грецкі.

При отвореню першого засіданя мирових переговорів повитав відпоручників по французки з припорученя короля і в імени правительства міністер Ґрей, причім пожелав поводженя в їх мировій і благородній місиї. Всї переговори по війні є трудні, бесідник однак має надію, що сї трудности будуть усунені в мировім дусї; — в сей спосіб конференция ся сотворить мирове діло для будучих поколінь, а шкоди виряджені війною, будуть знов направлені. Бесідник запевнив про прихильне поперте і симпатиї для старань делеґатів і заявив, що мир, який повстав би на основі тих нарад, запевнить послам тревале імя в історії.

Именем послів подякував мін. Ґреви за гостинне приняте конференциї президент болгарского собранія Данев. Коли ми вибирали столицю Анґлії — говорив — на місце наших нарад, мали ми надію, що мирова атмосфера сеї держави допоможе нам до осягненя добрих вислідів переговорів. Наші конференциї прямують до запевненя Балканьскому півострови мира, який був би початком нової доби в житю півострова.

Ґрей приняв почесний провід в мирових переговорах. По вступних промовах згодили ся відпоручники, щоби провід припадав по черзї після азбучного порядку держав, які беруть участь в переговорах. О год. 2·30 засіданє замкнено.

Новинки.

Львів, 18 грудня 1912

— **Іменованя.** П. Намістник установив комісарями надзору парових кітлів на перемиский повіт інжинїра Зиґм. Боберского з осїдком в ц. к. Намісництві, а на добромильский повіт інжинїра Івана Вишневского з осідком в Дрогобичи.

— **Конкурс на запомоги** з фонду А. Бончевского. Відповідно до вимог фондацийного акту оголошує отсим Наук. Тов. ім. Шевченка (Львів, ул. Супіньского, ч. 21) конкурс на три зворотні запомоги з фонду Антона Бончевского в сумі 600 кором разом, призначені для студентів університету сьвітских факультетів. Кревні фондатора мають першеньство. Надїлений запомогою має підписати реверс, в якім зобовяже ся звернути побрану запомогу, скоро зможе. Удокументовані поданя належить вносити на адресу Виділу до дня 15 січня, 1913 р. а на їх зворот залучити марку на 45 сотиків. — За Виділ: М. Грушевский, голова, В. Гнатюк, секретар.

— **Презесом** Ради повітової в Перемишли вибраний кн. Володислав Сапіга а его заступником др. Леонард Тарнавский.

— **Застрілене драґона.** З Перемишля доносять: Стоячий на варті коло маґазинів войскових в Бакінчицях воак добачив он备ги в ночи, що серед темноти підсуває ся до маґазину якийсь войсковий убраний в мундур драгона. Коли воак крикнув три рази „Гальт!", а незнакомий не станув, воак стрілив і убив на місци якогось драґона.

— **Крадежі і арештованя.** Власгителька фірми „Сармация" вийшла онгоди на хвильку зі склепу, а коли вернула, застала вже двері від склепу отворені витрихом а касу порожну. Злодій забрав 27 кор. сріблом, пушку складкову каси ощадности, в котрій було 50 кор. і книжочку каси ощадности виставлену на імя Зенона Гарчиньского.

Двох небезпечних злодіїв, М. Диянкевича і М. Шпета арештував аґент поліциї на пристанку трамваю коло двірця на Підзамчу. Злодії обібрали собі тут становище і обкрадали подорожних при кождім поїзді що приїздив до Львова, розтинаючі їм кишені острим як бритва ножем.

— **Знаменна статистика.** Петербурска аґенция телеграфічна доносить: Після інформаций міністерства справ внутрішних виконано в Росиї від 14 січня 1907 до 14 падолиста 1912 р. 38.094 збройних нападів (з того припадає на рік пересічно по 6349 нападів), в котрих убито 1719 урядників і 5997 приватних осіб, а зранено 2499 урядників і 5747 приватних осіб. В протягу десяти місяців с. р. виконано 2148 збройних нападів.

— **Континґент рекрута на 1913 рік** після предложень внесених в обох парляментах представляеть ся так: Спільна армія Австриї 88.327, краєва оборона 22.316 мужа; спільна армія Угорщина 65.675, краєва оборона 21.500 мужа. Припадає на спільну армію стан 154.000 люда, на краєву оборону 43.816. На рік 1913 виносить контингент рекрута 159.000 люда, а для обох краєвих оборон предложено дальшу підвишку по 7.000 людий. Се законний стан від червня 1912 року. Санкцию сій законній органїзациї надав цїсар і король Франц Йосиф I.

— **Намірене убийство рабункове.** З Жидачева доносять: В ночи з 13 на 14 с. м. напали якісь невислїджені доси злочинцї на 80-лїтного Альбрехта Зеліґа (Німця), заможного властителя більшої посїлости в Образници в его власнім домі і покалїчили его так тяжко, що нема надії удержати его при житю. З уваги на то, що Зеліґ займав ся позичуванєм гроший на векслї між селян в охрестности і що дня 14 с. м. надійшла до него виплоджена квота 14.000 корон, есть здогад, що нападу доконано в цїли рабунку, бо злочинцї, розбивши бюрко, забрали векслї і инші цїнні папери. Чи і кілько готівки мав Зеліґ і чи евентуально злочинцї забрали яку готівку, доси не стверджено. Слїдство в сій справі веде делеґований з рамени суду повітового в Журавні судия слїдчий разом з місцевою жандармериєю.

— **Ґімназияльний ученик шпигуном.** З Ярослава доносять: Дня 6 с. м. арештовано в Щаковій під замітом шпигуньства ученика VII. кляси ярославскої гімназиї Ігнатия Кунке. Того самого дня з'їхали до Ярослава аґент краківскої поліциї Мор і урядник поліцийний Шіллінґ та відбули з дотичними властями довшу конференцию. В неділю дня 8 с. м. власти войскові арештували батька арештованого ученика, Зиґмунта Кунке, евіденцийного офіцияла краєвої оборони при ярославскім старостві а ві...

сьвіжий воздух.. менї полекшало! Але то була вже й найвисша пора.

Аж тепер побачив я, що знаходжу ся в якійсь незвичайно великій комнаті, котрої високі вікна були вмуровані між величезними, сїрими від старости коринтийскими стовпами, кождий з них одноцїлий, на два поверхи високий камінь а сполучені з собою величезними луками з тесового каменя. Напроти побачив я чудову, стародавну римску сьвятиню, обведену з прекрасним підсінем на коринтийских стовпах. Високі мармрові сходи ведуть до тої сьвятинї а на балюстрадї при самім вході видко староєгипетску сфінкс з якогось полискуючого чорного каменя. Мимо волї приложив я руку до чола, аж ось хтось запукав до дверий і увійшла моя господиня.

— Buon giorno, signore! Ave te ben dormito? (Буон джорно, сіньоре! Аве те бен дорміто?) Добрий день, пане! Чи добре вам спало ся?

— Gracia, tante; дякую, от так якось — відповів я. Але скажіть менї, де я поправдї знаходжу ся?

— В палатї цїсаря Діоклецияна.

— Чей же я не Діоклецияп?

— О ві, пане; але з вас веселий жартобливий собі чоловік.

— Та бо я хочу знати, як я дістав ся до сеї палати!

— Сей дім та й богато инших в Сплїтї вбудовані в стару палату. Capisce? (Капіше — розумієте?)

— Гм, гм!

Отсї мури, отся кольонна і тим подібні річи то все оріґінальні старинности. Capisce? — Мусите позістати в Сплїтї день, два, тиждень, місяць. Тут богато цїкавих річий, є що побачити.

І я позістав та й не жалував пізнїйше того, противно; я не міг пізнїйше того поняти, що треба було аж мене намовляти, щоби я позістав в місті, де такі величаві памятники старинних будівель і так знаменито удержані, що ледви чи й в Римі лїпше. Отже убравшись зійшов я на долину і опинив ся на так званій соборній площи, котра в першій хвили виглядає як колишній перистіль — велике подвіря Діоклецияновоі палати. Дванайцять величезних стовпів в коринтийскім стилю, котрих сполучаючі каблуки і спочиваючі на них бальки сягають аж поза дахи стоячих коло них домів, творять повздовжну сторону того подвіря з підсїнем, котре майже зовсім ненарушене задержало ся аж до наших часів. А тоті величезні стовпи, що всї з червоного єгипетского ґранїту творять фасаду і поміж котрими видко красні входові брами, сходи і балюстради, надають сїй площи незвичайної краси і величи.

Аж тепер пізнав я і той дім, в котрий попав ся підчас бурливої ночи. Місця поміж стовпами стародавного подвіря палати всї замуровані і між ними виднїють ся доми. Коли ще лїпше придивити ся, то нашим очам представляє ся таки справедшне чудо: то, що в першій хвили видавало ся нам містом, то лиш один дім; величезний дім величезного чоловіка. Цїле старе місто Сплїту вмуроване в мури старої Діоклецияновоі палати. Множество тих маленьких людий мусїли тут дуже тиснути ся, щоби помістити ся там, де проживав колись лиш один могучий. В правильнім чотирокутнику, який творить палата, єсть вмурованих 422 домів з давнїйших, новійших і найновійших часів. Брами, мури поодинокі будинки в середині сеї палати задержались ще зовсім добре а в тих брамах і мурах торгують сплїтскі купцї, жінки вивішують своє виране біле, часами якийсь осел двигає на собі топливо, бляхар виклепує бляху, швець прибиває вілочками підошву а якась сидуха кличе, щоби у неї купувати грушки і міґдали. Поважно і ніби як справедшна цариця виглядає золота брама (Porta aurea), що творять вхід до палати від півночи; она ще найлїпше задержала ся зі своїми каблуками і нишами а зелені дерева коло неї надають їй ще більше краси. Від полудня, над берегом моря відповідає їй бронзова брама (Porta aenea).

Тут знаходила ся з видом на море галя оперта на 50 дорийских стовпах а спочиваюча на величезнім підвисшеню з тесового камінія, високім на 7 метрів. З тих стовпів позістало ще 40. Межи ними знаходять ся мешканя і крами дальматиньских крамарів і маломіщан. Західна брама звана давнїйше желїзною брамою (Porta ferrea) і східна або срібна брама (Porta aurea) задержались також ще зовсім добре.

(Дальше буде).

второк дня 10 с. м. відставили его до перемиської ґарнізонової вязниці. Кункого вислідили німецкі конфіденти в Варшаві і звернули на него пильну увагу, коли вертав віденьсько-варшавским поїздом. З Мисловиць до Щаковоі відбув Кунке подорож під дозором урядника поліциї а в Щаковій арештувала его австрийска поліция, котра знайшла при нім кількадесять рублів і папери вказуючі на шпигуньство.

Господарство, промисл і торговля.

— **Знижки фрахтові для паші.** Міністерство зелізниць признало 10 с. м. знижку фрахтову аж до відкликаня з важностию найдовше до 31. мая 1913 р. виносячу около 50 проц. дотеперішного фрахту при слідуючих артикулах пашних а іменно до тої катеґориї суть зачислені: пашні буряки, січка, солома, сіно, також трави і сушена конюшина, отруби солодові, кільчаки, паша мелясова, макухи в кусних і мелені, вижимки з бараболь і буряків, відпадки з рижу, брага, полова, мука з крови, молото і торфова підстілка.

Знижка обовязує при транспортах цілої і півваґонових повистих артикулів в Австриї до всіх стаций зелізничих в Галичині. Транспорти мусять бути з'ужиті виключно в господарствах рільних в Галичині яко паша або підстілка. На перевозовім листі надавчім мусить бути при наданю поміщена крім означеня змісту ще й дописка: До ужитя яко паша або підстілка для Галичини.

Пересилки повинні бути відставлені зі стациї призначеня підводами або шляхом промисловим. Коли ваґон на стациї призначеня не відобрано але дальше надано, треба від дотичного уряду стацийного зажадати посьвідки дальшої висилки на первістнім листі перевозовім. Посьвідка та має містити в собі дату нової висилки, назвиско адресата і стациї наведене в новім листі перевозовім. Знижка в сім случаю не буває відразу відчислювана, але аж в дорові рекламациї і може ей узискати лиш відборець пересилки на основі обох листів перевозових, причім знижка буде відноситися не лиш до стациї, в котрій пересилку вислано дальше але також і до стациї, де еї відобрано.

Рекламациї о зворот повинні бути внесені до дотичної дирекциї зелізничої лиш адресатом і то найпізнійше до 4 місяців від дати відобраня товару. Зелізниця застерігає собі право в кождім поодиноким случаю право переведеня на кошт адресата доходженя, чи пересилку зужито дійстно яко пашу або підстілку в рільних господарствах Галичини. Відборець єсть обовязаний, коли зелізниця, що пересилки не ужито в рільних господарствах Галичини яко паші або підстілки, до заплаченя конвенціональної кари в висоті нормальних коштів перевозових а на случай приміненя нижшої тарифи також до звороту припадаючої ріжниці тарифової.

О скілько при упривілейованих на основі знижкової тарифи адресат або надавець одержали вже знижку иншого рода чи то в дорозі сейчасового відчисленя від фрахту чи в дорозі звороту, тоді повисша тарифа не має приміненя.

Пересилки отрубів мусять бути звичайно висилані не оплачені. Пересилки отрубів, призначені до пристанків зелізничих, не маючих власних кас, мусять бути в той спосіб виконувані, що ваґон висилає ся в кождім случаю неоплачений до найблизше положеної стациї з дописною дійстної стациї відборчої і тоді зелізниця признає припадаючу знижку лиш в дорозі рекламациї.

Оплата коштів перевозових за звичайним фрахтом виносить: при оплаті коштів за найменше 5000 кґ. на лист перевозовий і ваґон для всіх повисше наведених артикулів після кляси B. При заплаті за найменше 1000 кґ. на лист перевозовий і ваґон при отрубах після специяльної тарифи 3., для инших артикулів після виїмкової тарифи 2., а знижка буде призвана: безпосередно, коли пересилка не була оплачена з гори в дорозі рекламациї; у всіх инших случаях на основі листу перевозового, потвердженого начальником стациї, що пересилку відставлено підводами або шляхом промисловим.

Цїна збіжа у Львові.

дня 17-го грудня:

Цїна в коронах за 50 кільо у Львові.

Пшениця	10·—	до	10·50
Жито	9·30	„	9·60
Овес	9·80	„	10·30
Ячмінь пашний	8·40	„	8·80
Ячмінь броварний	8·80	„	9·80
Ріпак	—·—	„	—·—
Льняника	—·—	„	—·—
Горох до вареня	11·—	„	14·—
Вика	—·—	„	—·—
Бобик	—·—	„	—·—
Гречка	—·—	„	—·—
Кукурудза нова	—·—	„	—·—
Хміль за 50 кільо	—·—	„	—·—
Конюшина червона	95·—	„	115·—
Конюшина біла	90·—	„	125
Конюшина шведска	100·—	„	125
Тимотка	28·—	„	34·—

Телеґрами.

Константинопіль 18 грудня. Правний дорадник Порти, Герант бей, виїхав до Льондону, щоби взяти участь в конференциї.

Константинопіль 18 грудня. В послідних двох днях було тут 80 занедужань а 45 случаїв смерти на холєру.

Мадрид 18 грудня. Палата послів приняла 216 голосами против 22 договір з Франциєю в справі Марокка.

Москва 18 грудня. Военний суд засудив 64 канонірів, покликаних на вправи, на вязницю войскову від 2 місяців до 2 і пів року за непослух власти.

Новочеркаск 18 грудня. В доньскім окрузі стверджено 5 случаїв чуми.

Надіслане.

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненем чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·35, 3·40, 8·22, 8·35, 2·05 §), 2·45 3·45 *) 5·46 †), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §2·16, 2·27, 2·50†), 8·40, 11·13
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58•), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. •) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25.
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділи і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35 *)
*) до Рави рускої (лише в неділі).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче“:

До Підволочиск: 6·25, 10·55, 2·29 *), 2·42 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21 *), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 6·28, 1·40 *), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова 2·22, 5·45, 7·25, 8·50, 10·05, 1·10*), 1·30, 2·00§), 5·40, 7·25†), 8·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/6 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, 1·50§), 2·15, 5·30, 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: 12·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), 1·55, 5·52, 6·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвяті.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділи і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·11, 1·36*), 2·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарнї В. Лозиньского, (під зарядом І. Недопада) у Львові. Телефона ч. 527.